

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we WTOREK DNIA 23 PAŹDZIERNIKA V.S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Podług gazety, *Poczta Północna*, ostatnia data z Moskwy jest dnia 7 października. O dniu 4tym t. m. tak piszą: „Dzień dzisiejszy dla szlachty i znajdujących się tu w służbie urzędników był nader szczęśliwym. Po dług uczynionego, dnia wczorajszego, przez JW. Wojennego Generał Gubernatora, Hrabiego A. P. Tormasowa, obwieszczenia, szlachta zgromadziła się do domu obrad swoich, a urzędnicy do JW. Wojennego Generał Gubernatora, z kąd wszyscy pojechali do pałacu, gdzie mieli szczęście być przedstawiani Najjaśniejszemu Cesarzowi Jegomości i Najjaśniejszym Cesarzowym. Nasamprzód, przez Xiążęcia Jusupowa przedstawieni byli urzędnicy kremliskiej ekspedycji; potem, przez Hrabiego Tormasowa urzędnicy władz różnych, komisarzy budowniczych, kantoru adresowego, pocztamtu, administracji górniczej i innych; na koniec przez Generał piechoty Oboljaninowa, szlachta gubernii moskiewskiej. Cesarz Jegomość i Cesarzowe wielu udarować raczyli najlaskawszą rozmową, co, wszystkich natchliwszymi przenikając uczuciami, tém większą ożywiło miłością i przywiązaniem ku Najjaśniejszym Osobom.“

Cesarz Jegomość, jadąc z Tarutyna przez Zwienigorod, Woskresensk, Nową Jerozolimę, około 30 wiorst od stacyi czernogiazskiej, d. 30 p. m., zatrzymał się był we wsi Xiążęcia Dolhorukowa, Nikolsk zwanej, w domu Xiędza Tymoteusza Nikitina. Zabawił tam około pół godziny, a na wyjeździe Xiędzu dał 500 rubli.

W piątek, d. 5 t. m., N. Cesarzowa Jejmość, Maryja, odwiedzała tutejszy dom sierot. Na wejściu do kaplicy domu powitana została mową przez protopieria Hilariona. D. 6 N. Pani odwiedzała tutejsze Instytut Katarzyny i Alexandra i szpital ubogich chorujących.

Kupcy moskiewscy okazali nowy dowód wdzięczności swęj dla zasłużonych wojowników. Kiedy gwardya przychodziła do Moskwy, kupcy starali się, jak można, najlepiej przyjąć i uczestować każdy jej oddział; dnia zaś 6 t. m., jako w rocznicę pamiętnej bitwy pod Lipskiem, dali wielki obiad w domu szlacheckich zgromadzeń dla generałów, sztabs i oberoficerów. Obchód ten obecnością Swoją zaszczylił i Najjaśniejszy Cesarz Jegomość, z Wielkim Xiążęciem Mikołajem i Xiążęciem Pruskim Wilhelmem, w towarzystwie generałów i generał adjutantów. U pierwszego stołu siedział N. Cesarz, W. X. Mikołaj i Xiąże Wilhelm, także wszyscy generałowie gwardyi, głowa miasta Moskwy i 40 znakomitszych kupców. U dalszych stołów, generałowie, oficerowie i kupcy, wszystkich 330 osób. Ogromna muzyka grała do stołu. Odezwały się trąby i kotły: wespół ich odgłosu powstałi goście, i spełnili zdrowie ukochanego Monarchy. Potem Najjaśniejszy Pan raczył wypić zdrowie Zwycięzców pod Lipskiem, i wszystkim powinszował tey tak radośney rocznicy. Cesarz raczył także wypić zdrowie kupców moskiewskich. Wiekopomny ten dzień dla wielu wojskowych.

W. X. Jmć Michał, d. 14 września o godzinie 9tej wieczorem, przybył do pierwszej osady wojska dońskich kozaków, Kazańską zwanej, w której nocował.

Generał major, Własow 3, spotkał Xięcia i przeprowadzał do stacyi Razsoszyńska, gdzie W. X. Jmć spotkany był przez generała majora Diaczkowa i na nocleg się zatrzymał; nazajutrz w towarzystwie pomienionych generałów wyjechał do Nowoczerkaska. W każdej osadzie, (które tam stanicami zowią) sędziwe starcy i atamani osady, chleb i sól przejeżdżającemu ofiarowali: w każdej powiewały chorągwie osady, i szeregi dzielnych dońców stawały na powitanie Wysokiego Gościa. Okrzyki radośnego ura napieniały powietrze. Wieczorem d. 16 wrześ. o 5 wiorst od tego miasta, spotkany był W. X. Jmć przez generała majora Grekowa 18, pułkownika Charytonowa 7, podpułkownika Hrabiego Płatowa i konnych kozaków, którzy przeprowadzali W. Xcia do miasta, przed murami którego oczekiwali pieszy kozacy, pod dowództwem generała majora Ilowajskiego 4, Grekowa 5 i Grekowa 9. Wystrzały działowe, odgłos dzwonów i radośne okrzyki, obwieszczały przybycie Pożądanego Gościa. U bramy miasta spotkał W. Xięcia, Ataman Wojskowy, Hrabia Płatow, z generałami i sędziwymi starcami. Tu aniamienity Podróżny raczył siąść na przygotowanego dla Siebie konia, i udał się dokoła iola. Lud tłumami biegł za W. Xięciem. Działa i okrzyki trwały przez kilka godzin. Miasto całe bez wyjątku, bardzo pięknie było oświecone. Na bramie, przez którą wjeżdżał Gość Wysoki, i przed domem, do którego wysiadł, jaśniały przeźroczyste obrazy. Przed kościołem spotkało W. Xięcia duchowieństwo, a protopieria Morchelow miał krótką, lecz wymowną i mocną, mowę. Po odprawionych modłach dziękczynnych, W. X. Jmć, w towarzystwie wojskowego atamana i generałów, udał się do przygotowanego dla Siebie domu, przed którym wojskowy ataman, ukazywał W. Xciu znamiona i znaki dystrykcji, najmilszowiecy darowane wojsku dońskiemu, za mężne jego służby, także Listy Najwyższe w srebrnej złożone skrzynce. Wchodzącemu do sali W. Xiążęciu, deputowani szlachty wojska dońskiego chleb i sól podnieśli. Nazajutrz, d. 17 września, zrana przedstawiani byli Jego Cesarzewiczowskiej Mości, Generałowie i Oficerowie Sztabowi. O godzinie 9 zrana W. X. Jmć, w towarzystwie Wojskowego Atamana i szlachty, udał się do kościoła dla słuchania mszy ś., po której oglądał kancelaryą wojskową i ekspedycją wojenną; potem znajdował się na manewrach konnej artylleryi dońskiej i attamańskiego pułku, które się odbywały za miastem; W. X. Jmć pochwalił raczył zręczność i szybkość w wykonywaniu obrótów przez te wojska. Znamienity Podróżny był potem na obrzędach kałmyckiego nabożeństwa, a potem udał się na miejsce budującego się kościoła: odwiedził gimnazjum, szpital wojskowy i więzienie. Dnia tegoż szlachta tutejsza dawała obiad dla W. Xcia: przed zaczczeniem obiadu śpiewany był chór, złożony na wyrażenie radości, z tak szczęśliwego zdarzenia; wieczorem W. X. Jmć zaszczylił raczył bytnością swoją bal, przez szlachtę dany. Miasto całe było oświecone. Dnia 18 o godzinie 6 zrana Cesarzewicz Jmć, wśród gromu dział, bicia we dzwony i radośnych okrzyków, w dalszą udał się drogę. Do Starego Czerkaska W. X. Jmć wjeżdżał konno, w towarzystwie wojskowego Atamana, Generałów i attamańskiego pułku. W starém mieście, po odwiedzeniu kościołów i obejrzeniu wszystkich godniejszych wi-

dzenia rzeczy, raczył być na śniadaniu w domu Jenerałów *Ilowayskich*, po którym na szalupie rzeką *Donem* puścił się do *Rostowa*. Woyskowy Ataman hrabia *Płatów* towarzyszył *W. X. Jmci* do *Azowa*.

W teyże gazecie z Petersburga pod d. 13 października czytamy: Rządca Kancellaryi Woennego Białoruskiego Gubernatora, radca dworu *Boreysza*, nayłaskawiey mianowany Radcą kolegialnym.

Nayłaskawiey mianowani: w *Gubernii Mińskiej*: Vice Gubernator *Gieczewicz* radcą kolegialnym, i kawalerem orderu s. Anny 2 klasy; tegoż orderu i teyże klasy, Prezydent Sądu Głównego Igo departamentu *Bernowicz*; radca tegoż departamentu radca kolegialny *Wisznjakow*, radcy rządu gubernialnego, radcy stanu *Czehłokow* i *Malafiejew*, oraz Sekretarz Cywilnego Gubernatora radca tytularny *Fribes*; Miński policmeyster, Sekretarz kolegialny, *Narbut*, orderu s. Włodzimierza 4 klasy. — W *Gubernii Witebskiej*: Marszałek gubernialny *Bohomolec*; Prezydent sądu głównego Igo Departamentu rangi 6 klasy *Mahuczy*; Marszałkowie powiatów: *Drysienskiego Łopaciński*, *Wieliskiego Seknad Major Alexiejánów*, kawalerami orderu s. Anny 2 klasy; obywatel teyże gubernii Brygadyer *Chrapowicki* otrzymał tegoż orderu brylantowaną ozdobę; były Marszałek powiatu *Lepelskiego Hrebnicki* i Kommissarz powiatu *Horodeckiego* radca tytularny *Popadinski*, kawalerami orderu s. Anny 3 klasy; b. podkomorzy powiatu *Wieliskiego* radca tytularny *Hołyński*, Sędzia powiatowy *Dyneburski Kłoczkowski*, policmeyster *Wieliski Major Szestakow* i *Dyneburski* sprawnik *Ziemski* radca tytularny *Popow*, kawalerami s. Włodzimierza 4 klasy. — W gubernii *Mohilewskiej*: Prezydent Sądu głównego 2go Departamentu *Sianożęcki* kawalerem orderu s. Anny 2 klasy; Marszałek gubernialny *Hołyński*, i Prezydent Sądu głównego Igo Departamentu radca kolegialny *Milkiewicz* otrzymali brylantowane ozdoby tegoż orderu i klasy. Kassyer gubernialny radca nadworny *Stosza*, i assessor kolegialny *Pieczkowski* kawalerami orderu s. Anny 3ciey klasy. — W *Gubernii Kiiowskiej*: Prezydent sądu Głównego i Departamentu radca Kolegialny *Butowicz* mianowany radcą Stanu. Marszałkowie powiatów: *Kiiowskiego Rościszewski*, *Skwirskiego Zaleski* kawalerami Orderu s. Anny 2 Klasy. Sekretarz rządu Gubernialnego radca dworu *Horoszewski*. Sekretarz Izby powszechney opieki radca tytularny *Czarniawski*, Naczelný dozorca zakładów Izby powszechney opieki radca tytularny *Woronkow* i częsciowy inspektor miasta *Kiiowa* radca dworu *Przywłocki* kawalerami s. Anny 3 klasy. Radca Rządu Gubernialnego, radca tytularny *Podaliński*, inspektor policyi medyczney radca dworu *Eberlein*, i Marszałek powiatu *Wasilkowskiego Borkowski* kawalerami orderu s. Włodzimierza 4 klasy. — W guberniach *mało-rossyjskich*: Marszałkowie Gubernialni: *Czernihowskiej Lizohub*, i *Półtawskiej Danilewski*; Marszałkowie powiatowi: *Starodubowski Półkownik Czernolucki*, i *Pereiasławski Łukaszewicz* Sędzia jeneralny *Stielicki* i policmeyster *Krzemieńczucki Kisielew*, kawalerami Orderu s. Anny 2giey klasy, a Rządca Kancellaryi Gubernatora Woennego Assessor kolegialny *Nowikow* udarowany brylantowaną ozdobą tegoż orderu. Tegoż Orderu 3 klasy kawalerami: Kommissarze powiatów, *Horodnińskiego Miskiewicz*, *Pereiasławskiego Samoyłow*, *Półtawskiego Krapiwny*, Medyko-chirurg radca kolegialny *Matwieiow*, z kancellaryi Gubernatora Woennego radcy tytularni *Makarenko* i *Szafoński*; Orderu s. Włodzimierza 4 klasy. Marszałkowie powiatów, *Półtawskiego Lewieniec*, i *Hadiaczewskiego Woyna*.

Przez ukaz pod d. 30 sierpnia do Xcia *Galicya*, Cesarz Jegomość Metropolite *Buthaka* mianował Opatem Onufreyskim w Dyecezyi połockiey.

Cesarz Jegomość dnia 3 wrzes. potwierdził zdanie rady państwa, iż w zaprzeczeniach na majątki szczególnych osob we wszystkich skarbowych poszukiwaniach, przyymować jednakowo na zabezpieczenie każdą mężką duszę po 200 rubli.

Przez ukaz pod d. 20 wrzesnia, dany Ministrowi spraw wewnętrznych, Cesarz Jmć, radcę stanu, zerera, przeznaczył do Ministeryum spraw wewnętrznych dla chemicznych doswiadczeń w wydziale rękodziel i handlu wewnętrznego, z pensją 1500 rubli na rok, prócz pensyy pobieranych z mieysca akademika i profesora chemii.

Przez ukaz dnia 29 wrzes. do Ministra woyskowego Sztabs lekarz *Wileńskiego szpitala woyskowego Woynicz* mianowany radcą dworu.

Wiadomo już, że przez Ukaz Naywyższy dany Rządzącemu Senatowi dnia 26 Sierpnia roku terażniejszego, potwierdzający prawidła wydane w roku 1804, tyczące się przyymowania i osadzania na ziemiach obywatelskich kolonistów przybywających z zagranicy, między innemi postanowiono:

§ 1. przyymować Kolonistów i osadzać na ziemiach, pozwolono jest nie tylko Szlachcie, lecz i wszystkim tym, którzy na mocy postanowień mają prawonabywać ziemie.

§ 2. Umowy zawierające się z takowemi osadnikami, i czynione z nimi kontrakta, po przeyrzaniu w przyzwoitem sądownictwie mają być przedstawiane na potwierdzenie do Ministra spraw wewnętrznych.

§ 3. Umowy takowe nie mogą być na czas dłuższy nad lat 20 zawieranemi, a mają w sobie zawierać naydokładnieysze wyszczególnienie obowiązków tak właściciela gruntu względem osadników, iak równie tych ostatnich względem pierwszego.

Cesarz Jmć uważając trudność, na jaką każdy z życzących osadowienia na gruncie swoim kolonistów, musiałby siebie narażić przez sprowadzanie ich sam przez się z zagranicy, Naywyżey rozkazać raczył, aby wszyscy właściciele gruntów mający życzenie osadzenia na nich kolonistów według wyzey wspomnionego Ukazu, udawali się z tem do Ministra spraw wewnętrznych, a ten użyje środków zależących od siebie, do sprowadzenia takowych ludzi, stosownie do ilości ziemi i warunków podanych mu przez jey właścicieli o czem już mu rozkazano należne uczynić rozporządzenie.

W skutek takowey Naywyższej woli, Minister spraw wewnętrznych Radca Tajny *Kozodawlew* ogłasza, aby wszyscy takowi obywatele i inni właściciele gruntów, żądający usadowić na ziemiach swoich kolonistów zagranicznych, zgłosili się przez Gubernatorów Cywilnych: *Nayprzód* na iakiey liczbie dziesięcin nie zajętey ziemi, w iakim mieyscu, i czy razem, czy z osobna właściciele życzą umieścić zagranicznych wychodźców, i wiele chcą mieć rodzin. *Powtóre* na czem mianowicie zależeć będą główne przynajmniej punkta umów, na fundamencie których ma się czynić zamiar sprowadzenia osadników, iako to: co się tycze zabudowania domów i początkowego zaprowadzenia gospodarstwa, na wiele lat i iakie powinności. *Potrzącie* Czyim kosztem mają być sprowadzone takowe rodziny, czy właściciela ziemi, czy samych kolonistów. Minister spraw wewnętrznych sądzi być rzeczą po-

trzebną dodać: Ponieważ zdaniem rady państwa dnia 27 Listopada 1812 roku Naywyżey potwierdzonym postanowiono, niezabraniać i osadowionym już po rozmaitych guberniach kolonistom na ziemi skarbowey, według ustanowionych prawideł przechodzić w inny rodzaj życia; a zatym, gdyby kto z właścicieli ziemi życzył takowych kolonistów przyjąć na swoje grunta, powinien także donieść o zamiarze swoim Ministrowi; koloniści zaś po wypełnieniu włożonych na siebie obowiązków powszechnych i skarbowych, mają otrzymywać na to pozwolenie bez żadney przeszkody.

Kurs Wileński na assygnaty: rub. srebr. 3 rub. 87 kop.; dukat 11 r. 11 kop. imperyal 38 r. 15 kop.

Królestwo Polskie

Gazety warszawskie umieściły poniższe ostrzeżenie o monetach fałszywych:

Urząd Menniczy Królestwa Polskiego.

Podane do powszechney wiadomości, iż dostrzeżone zostały w *Warszawie* w cyrkulacyi fałszywe pieniądze

Imo.. Rubel Rossyyski N. Cesarzowey Jeymci Katarzyny II pod r. 1774. Rozpoznanie jego tém jest trudniejsze, iż nie był odlany, lecz zapewne za granicą pod machiną wybity. Jest on tylko z srebra $5\frac{1}{8}$ próby, gdy podług ówczasowey stopy Menniczey Rossyyskiej, powinien być z srebra 12tey próby. Poznać go można przez to, iż jest znacznie lżejszy, przez środkowe piora w skrzydłach, które nie są dokładnie odosobnione i przez nieco żółtawy kolor w miejscach, gdzie się wytarł, gdy dobre ruble z pomienioney epoki, lubo wytarte, wszędzie jednakowy kolor wykazują. Względem takich fałszywych rubli, szczególniey potrzeba być ostróznym w czasie zmroku, lub przy świecy, gdyż trudno jest dostrzedz tę małą żółtość w kolorze i różnicę w środkowych piórach skrzydeł.

2do. Pięciozłotówka krajowa z r. 1816. Ta lubo dobrze jest odlana, łatwo jednak poznać ją można po kolorze zabrudzoney cyny, po niewłaściwym głuchym brzęku, i nie równem na okręgu nakarbowaniu.

Wzywa się wszystkie Władze Policyjne i Skarbowe do dawania bacznosci na kurs wyżej opisanych fałszywych pieniędzy dla ochronienia publiczności od szkody i ukarania winowayców.

Działo się w *Warszawie* dnia 24 mca października 1817 roku.

Inspektor Jeneralny Kontroler Jeneralny.
Bieńkowski. Karol Hoffmann.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Niderlandy

Jedna z gazet Hagskich odzywa się do Izby prawodawczey w następujący sposób: „Spieszcie się pokrzywdzeniu naszych zasad położyć tamę: gdyż prawa, polityczna niepodległość i honor narodowy są zagrożone. Każdy dzień nową wydaie hańbę, nowe zbrodnie, nowe skargi. Zamiast powściągnięcia ucisku ludu, odejmują mu wolność uzalenia się, niszczą wolność duku, a nawet wolność osobistą, i dla postrachu szczególnie wprowadzają Sady. Spieszcie więc się z tem Zastępcy Ludu: użyćcie skutecznych środków dla zaradzenia temu złemu, lub wkrótce podobnie, iak Hiszpania, Lud Niderlandzki będzie największym niewolnikiem na świecie.”

Francya

gaz. berl. i Korr. hamb.) Paryż, dnia 10 paździer-

nika. Dnia wczorayszego obchodzono tu rocznicę narodzin *Monsieur* Hrabiego *Artezji*, który się narodził 9 października 1757 w *Wersalu*.

Dnia 7 t. m. Sąd apellacyyny ogłosił wyrok w sprawie PP. *Comte i Dunoyer*. W całej tej sprawie uznano ich winnymi, że umieścili w dzienniku swym rękopism z wyspy *ś. Heleny*. Adwokat jeneralny, *P. Hua*, żądał potwierdzenia wyroku; ale Sąd, ze względu, iż oskarżeni długo już są więzieni, zmniejszył karę więzienia rocznego na trzy miesiące, zmniejszył karę pieniężną na 1,000 fr. i podniósł wyrok sądu poprawczego, skazującego ich na utratę praw obywatelskich przez lat 5. Osądzeni mają zamiar starać się jeszcze o kasację tego wyroku.

Król przyzydował d. 8 t. m. na radzie ministrów. *Xiażę Richelieu* nieznaydował się na tej radzie: wyjechał na kilka dni na wieś.

U dworu rozeszła się radośna nowina, że *Xiężna Berry* jest znowu w ciąży.

Na posąg *Henryka IV* wyszło 40.000 funtów kruszcza. Król chce sam położyć pierwszy kamień do fundamentu tego pomnika.

Xiażę Wellington d. 8 był na polowaniu w lesie *Compiègne*. Na dowód, iak małe są wydatki prawa w *Belgiach* przytaczaia, że kosztą w sprawie *Xiażęcia Wellingtona* przeciw wydawcy dziennika flandryyskiego nie uczyniły 4ch franków.

Minister spraw wewnętrznych zabronił pędzenia wódki ze zboża i kartofli. Niedawno jeszcze przed tym zakazem, tutejszy Chemik, *P. Cien-nt*, ogłosił swoją metodę pędzenia wódki z kartofli.

Troszczą się tu o *Taline*; uskarża się on od niejakiego czasu, że niedostłszy,

Wydział prawodawczy w radzie stanu zatrudnia się od niejakiego czasu roztrząsaniem i ułożeniem projektu do prawa względem wolności druku, który ma być podany izbom na następny posiedzeniu.

W roku przeszłym, wywoz zboża z portów naszych, podług podań publicznych, wynosił nieco więcej 20 milionów, a przywóz więcej 42 milionów fr.

(z gaz. ryżk. *Zurich*.) W partyi rewolucyyney, we Francyi, okazują się znowu poruszenia; jest tak zuchwałą, iż zapowiada nowe powstanie, mające wybuchnąć w październiku. Wmawiaia pospólstwu, że w Anglii i Prussach powstał rokosz; że morze okryte jest okrętami niepodległych Amerykanów pod wodzą *Bonapartego* &c. Podobnie wieści biegały przed wybuchnieniem spisku *Lionskiego*.

Gazety bruxelskie umieszczają następujące pytania o zmyślonym *Delfinie* Francuzkim: Dnia 15 września 1815 roku uwięziono w *St. Malo* podeyrzanego człowieka, który się mienił synem *Ludwika XVI*. Dla czegoż go nie sądzą? dla czegoż sprowadzono go d. 29 stycznia 1816 do *Rouen*, i zamknięto w *Bicetre*? Dla czegoż dopiero roku 1817 przeprowadzono go z *Rouen* do *Conciergerie*? Udaie się on za *Ludwika Karola Bourbon*, syna *Ludwika XVI* i *Maryi Antoniny*, *Xiażęcia Normandyi*, który się urodził d. 27 marca 1785 r., został namaszczoney w *Temple* zaraz po śmierci *Ludwika XVI*, i którego napoczątku czerwca 1795 wykradziono z *Temple* za pomocą PP. *Frotte i Guerville*. Twierdzi, iż na jego miejsce zostawiono inne dziecko w tychże samych latach, i że go do głównej kwatery *Charetta* sprowadzono. Namaszczone go powtórnie w *Fontenay*, w *Wandei*, poczem wieczorem oświecono domy miasta. Czy to prawda, iż Król Angielski przyjął go, i przez 8 dni kazał mu czynić honory w swoim zamku? Czy prawda, iż wspomniony Monarcha obdarzył go dostateczną ilością pieniędzy, aby go wojsko Króla katolickiego uznało? że *Pius VI* poświęcił go w *Rzymie* w obecności 30 Kardynałów i *Xiężney Wiktoryi*, ciotki *Ludwika XVI*? Czy prawda, iż w Hiszpanii widział się *Xiężna Orleans*, wdową, i że ta ścisnęła go za

kelano? iż Prefektura Paryzka posłała go przebranego pod zmyślonem nazwiskiem do Instytutu ubogich w *St. Denis*, i że tam *Fouché* z nim rozmawiał? Czy prawda, iż roku 1808 walczył na fregacie *Cybele*, iż w nowey Anglii służył w stopniu Kapitana inżynierów, iż w Brezylji był Pułkownikiem jazdy, iż dowiedziawszy się d. 22 czerwca 1815 r. w *Rio-Janeiro* o powrocie *Burbonów*, wsiadł nazajutrz na okręt i popłynął do Francji? Czy prawda, iż *Ludwik XVI* wycisnął iednakowy znak na ciele iego i Xiężney *Angouleme*, i dał mu hasło, po któremby się oboie, to iest: on i Xiężna, poznać mogli? Czy ma na twarzy bliznę od ukąszenia królika, a na biodrze znak wyciśniony przez *Piusa VI* Papieża? Czy ma na prawem oku ślad skałeczenia od rogu serwety, którą go Pani *Simon* w twarz uderzyła? czemuż go niepokazują Pani *Tourzel*, Xiędzu *Devoz*, który był iego nauczycielem i Pani *Simon*, która nad nim miała dozór? Jeżeli iest winny, czemuż go nieskają na śmierć? iесли zaś niewinny, czemuż go niewypuszczają z więzienia?

Onegday odlano z bronzu posąg *Henryka IV* na koniu, w obecności licznego zgromadzenia znakomitych osob. Robota ta skończyła się w 3 minutach i poszła bardzo pomyślnie.

Jedna z tutejszych gazet wyraża, iż lista osob biorących pensyą, która ma być podana izbom, obeymuje 10 ksiąg *in quarto* po 800 stronic; na każdej zaś stronicy iest 25 nazwisk. Liczba więc takich osób wynosi 200,000. W drukarni Królewskiej i w 10ciu innych drukarniach pracują dzień i noc nad drukowaniem tey listy, ażeby na 1 listopada mogła być skończoną.

Saxonia

Z *Drezna* dnia 13 października. Dnia 11 b. m. o godzinie 11tej przed południem przyjechał *Hrabia Baldelli* do dworu tutejszego, i imieniem W. Xięcia dziedzicznego Toskańskiego *Leopolda* prosił o rękę Xiężniczki *Maryi Anny Józefy*, 3ey córki Xięcia Saskiego *Maxymiliana*. Z powodu tak szczęśliwego wypadku była wczora wielka gala u dworu. We wszystkich kościołach ogłoszono to bliskie zaślubienie.

Uczniowie akademii rycerskiej odprawili dnia 9 b. m. popis, na którym się Król ze wszystkimi Xiążętami kilka godzin znajdował, i ukontentowanie swoje oświadczył.

Rząd nasz stara się usilnie o dobro kraju. Gościńce częścią naprawiono, częścią nowe zrobiono; rękodzielnie odbierają stosowne wsparcie, a zasłużeni ludzie nagrodę. Słychać, iż Monarcha kupił za znaczną sumę bibliotekę Profesora *Schaefer* w Lipsku, i darował ją Akademii.

Na tegorocznym targu w Lipsku, który się na *S. Michał* odprawił, było wielu żydów i Greków, i w pierwszym tygodniu wiele towarów kupiono. Naywięcej ich sprzedali Anglicy lubo bardzo tanio. Towary bawełniane Saskie i Szwajcarskie miały także pokup. Maaeryie iedwabne były bardzo drogie. Towary osadnicze utrzymały się w dawney cenie, to iest: funt kawy 8 sr. gr. a cukru 9 sr. gr.

Turcja

D. 6 wrzes. umarła z suchot Sultanka *Walida*, matka W. Sultana. Stosownie do zwyczajów Mahometaniskich pochowano ją zaraz tegoż samego dnia. W. Wezyr i wszyscy wyżsi urzędnicy szli za orszakiem pogrzebowym. Miała niespełna 50 lat, a iako roztropna kobieta nigdy się w polityczne interesy nie wdawała. Dochody iey, wynoszące na

rok blisko miliona piastrow, należą teraz do skarbu W. Sultana.

Ameryka Hiszpańska.

Najświeższe wiadomości z *Chili*, zawarte w piśmie publicznym, są ciągle pomyślnemi dla powstańców. Wojsko Królewskie, któremu mocno dokucza ią, stoi w pobliskości *Talcaguana*, gdzie iest pięć okrętów w gotowości, na których w razie potrzeby z tamąd dla uratowania się odpłynie. Jenerał powstańców *San Martins* zjechał był d. 11 kwietnia do głównego miasta *Santiago*, i czynił nąydzielniejsze przygotowania dla rozszerzenia zdobyciów swoich.

O położeniu rzeczy w *Wenezueli* nadeszły niepomyślne wiadomości dla Hiszpanii. Zdaie się, że twierdza *Angustura* dostała się już w moc powstańców. Hiszpański Dowódzca, *Pablo Morillo*, wyrugował wprawdzie powstańców z *Cariaco* i *Carupano*, ale niepotwierdziła się ta wiadomość, że wyspę *ś. Małgorzaty* opanował.

Wojsko Portugalskie trzyma się ieszcze w *Montevideo*; luboć rewolucyjny Rząd *Buenos-Ayreski* w nąprzyjaźniejszych stosunkach z Dworem Brazylijskim zostaje, zakazał przecież wywozu żywności do *Montevideo*. Tylko osoby żądzą zysku łechtane, sprawiają Portugalczykom ulgę w ich przykrem położeniu, gdy wojsko *Artigas*a niedopuszcza im zbierania w okolicy potrzebney żywności.

Gazety londyńskie umieściły doniesienie z *Buenos-Ayres* pod dniem 6 lipca: że między wojskami niepodległego Rządu *Buenos-ayreskiego*, a wojskiem Królewskim w *Peru* wyższem, rozeym zawarty został; mocą którego wojsko Królewskie zjednoczyło się z republikańskiem, celem położenia końca panowaniu Hiszpanów europejskich w okolicach tamecznych.

Korsarstwo powstańców *Buenos-ayrejskich* staje się co miesiąc znakomitszem, dla tego też coraz więcej okrętów uzbraiają i wysyłają. Jeden z ostatnich okrętów nazywasię *Consequencia*, mający 40 dział i 300 ludzi osady.

W *Mexyku* ma Jenerał *Mina* już przeszło 1,100 ludzi wojska złożonego z mexykanów, amerykańków północnych i europejczyków; a blisko 10,000 wieśniaków mexykańskich miało oświadczyć chęć wojowania za sprawę niepodległości. *Mina* iest już także w artyleryi i zapasy wojenne dostatecznie opatrzonym.

Według listów z *Galvestonu* w *Mexyku* (zawartych w gazetach *Nowego Yorku* z dnia 4 września), opanował Jenerał *Mina* miasto *St. Ander* nad rzeką *Soto-la-Marina*, a 250 ięzdców hiszpańskich przeszło na stronę iego.

Piszą z Londynu pod 4 października: Słychać, iż powstańcy południowo-amerykańscy nie tylko zajęli puścynie w *Guianie* hiszpańskiej, ale nawet tameczne twierdze, oraz 14 okrętów, na których się Wielkórzadca *Fitzgerald*, Jenerał *Torre* i Biskup znajdowali. Zabrali także skarby, które Hiszpani uprowadzić chcieli. Odebrali dobra Kapucynom i zabronili chodzić zakonnikom w habitach. Podczas wylądowania Jenerała *Morillo* na wyspę *ś. Małgorzaty*, oddalili się wprawdzie powstańcy, którzy ze stałego lądu przybyli mieszkańcy atoli, którym *Morillo* zagroził zniszczeniem, iężeliby nie chcieli się poddać, dając zacięty odpor.

Listy z *Kadyxu* pod d. 2 b. m. donoszą z *Mexyku*, iż korpus powstańców pod dowództwem *Miny* został otoczony i musiał się poddać pod tym iedynie warunkiem, aby im życie darowano. Wice-Król w *Apodaca* wydał obwieszczenie, iż w całym kraju przywrócono spokójność, i małe tylko oddziały powstańców ieszcze się tułają. Obiecuie w nim zapomnieć o tém, co się stało, byleby mieszkańcy błęd swój uznali, i byli posłuszni prawym władzom. Czyni atoli nieiaki w tey mierze wyjątki.

WILNO DNIA 23 PAŹDZIERNIKA 1817 ROKU

WIADOMOSCI KRAIOWE

Z Łucka dnia 18 września. (Artykuł nadesłany.) Szkoła powiatowa Łucka z dniem 1szym września rozpoczynając bieg nauk przepisanych, zachowała Akt publicznego otwarcia, na Dzień uroczysty Koronacji Jego Imperatorskiej Mości, *Alexandra Igo*, Samowładnego całej Rosyji i Jey Imperatorskiej Mości *Elżbiety Alexiejewny* (15 t. m.). Nauczyciele i Uczniowie tej Szkoły, łącznie z Duchowieństwem świeckim i zakonnym, zebrany w kościele Katedralnym na Hymn zwyczajny, wznosząc swe serca i modły o długie i szczęśliwe panowanie, składali Bogu najszczerze dzięki za błogosławieństwo dzielnemu panowaniu Monarchy, wielbionego przez wszystkie Narody. Po południu zaś na sali szkolnej, przyzwoicie ozdobionej, w obliczu JW. IX. Biskupa Łuckiego i Żytomierskiego, Kawalera *Kaspra Kolumna Cieciszowskiego* i JW. JX. Biskupa Polemońskiego Sufragana i Oficyna Katedralnego Łuckiego i Kawalera, *Kantego Bożydar Podhorodeńskiego*, tudzież WW. JXX. Prałatów, Kanoników, Xięży Świeckich i Zakonnych, oraz Urzędników Powiatowych, Nauczyciel Wymowy i Moralnej JP. *Bazyli Zienowicz*, odczytawszy imiona uczniów, którzy dla pilności w naukach i obyczajów dobrych postąpili do wyższej klasy, miał mowę, w której wykladał pospolite przeszkody do moralnych postępów i ulepszenia obyczajów. Zakończył ten gruntowny rozbiór rzeczy tak ważnej, szczególnież rodziców i nauczycieli zastanowienia i uwagi godny. tą wielką pobudką dla uczącej się młodzieży, iż gdy Najmilszemu Panującemu Monarcha, wszystko przewidział, wszystkiemu troskliwie zaradza, co tylko zapewnia moralne udoskonalenie i trwałość dobrych obyczajów, które są rzeczywistym dobrem i szczęściem ludów, iżby z całej siły pracowała nad sobą, w wzbogacając umysł wiadomościami i umiejętnościami, serce w czystości obyczajów ćwiczyła, i tak, wywdzięczyła się godnie pieczołowitości Ojcowskiej Monarchy, i dała po sobie rękojmią najpożądanych nadziei dla rodziców i kraju, sobie zaś niewątpliwie zapewniła szczęście. Po czym JW. JX. Biskup Łucki i Żytomirski, Kawaler *Cieciszowski*, z pobudek sercu i światła swojemu właściwych, nieubliżający nigdy dla tej Szkoły swoich względów Pastorskich i obecnością swoją przy zdawaniu sprawy z prac rocznych i przy ich zaczęciu łaskawie zaszczycający, przemówił do uczniów pilniejszych o potrzebie najpierwszej znajania i pełnienia prawd religijnych i moralnych, jako też uzupełnił ukontentowanie umieszczonych w księgę zasług, że raczył odczytać ich imiona.

Uczniowie wpisani do księgi zasług: Z klasy I. Rudkowski Jan, Modzelewski Kajetan. — Z klasy II. Taroni Piotr, Chmielowski Mikołaj. — Z klasy III. Hulewicz Karol, Mankowiecki Józef. — Z klasy IV. Pomarzański Felix.

Uczniowie promowani do klas wyższych. Z klasy I do II, Rudkowski Jan, Modzelewski Kajetan, Salecki Marian, Salecki Kazimierz, Wojakowski Wincenty, Madeyski Michał, Gliński Wiktor, Krzyształowicz Teodor, Załęzki Ludwik, Krzyżanowski Alexander, Niemyski Wojciech, Wolański Antoni, Użyński Teodor, Kardaszewski Albert, Treliński Jan, Swidziński Alexander, Krajewski Teodor, Więckowski Wojciech, Mysłowski Ignacy, Staszewski Jan, Kocowski Wincenty, Mianowski Felicyan, Mianowski Karol, Ciszowski Franciszek. — Z klasy II do III, Taroni Piotr, Pozowski Wincenty, Chmielowski Mikołaj, Zarudzki Kajetan, Szumski Antoni, Rottermond Celestyn, Lubański Jan, Czarnowski Adam, Wolski Rafał, Piniński Fortunat, Staszewski Jan, Stasiewicz Józef,

Czerniawski Alexander, Janowski Mikołaj, Wasilewski Antoni, Tychowiecki Jan, Woycietowski Stanisław, Malinowski Karol, Różański Filip, Olizar Karol, Turowicz Michał, Rynski Szymon, Wielobycki Teofil, Kamiński Grzegorz, Radecki Jan, Bogdaszewski Alexander. Z klasy III, Z pierwszoletnich do drugoletnich: Hulewicz Karol, Mankowiecki Józef, Minkowski Antoni, Czemerowski Tomasz, Baczewski Karol, Siedlecki Franciszek, Bogdaszewski Adam, Gliński Piotr, Zabijakin Dymitr, Pieńkowski Ludwik, Woliński Kazimierz, Litwiński Edward, Szczublicki Wojciech, Stobnicki Dominik, Makarewicz Michał, Kłossowski Karol. Z drugoletnich do klasy IV Kazimierski Stanisław, Eysymont Jan, Zyrycki Joachim, Rusowiecki Teodor.

Z Citowian (artykuł nadesłany). Dzwony tu-tejsze ogłosiły śmierć JW. *Jana Buhy*. Podkomorzego Pttu Szawellgo, dnia 19 augusta, w do-brach swoich, *Citowianach*, zmarłego. Szlachetne życia jego postęпки smutnym tym nader przecięte zgonem, wycisnęły iży wszystkim tej prowincyi ziomkom, mocniejszym okryty zalem zbliżonych do jego serca przyjaciół, a prawdziwie rozrzewniającym widokiem, zlewały się przenikliwszemi łez-cze łzami wszystkich poddanych jego powieki; lecz trudniejszy nadewszystko do wykreslenia obraz tej umierającej prawie na tonie rozpacz i smutku czei-godnej żony, i równie czulego syna, drogi mu w sercach ludzkich uwinął pomnik: gdyż w cnotli-wym prawdziwie życia jego zawodził, we wszyst-kich losu zmianach, umiał być szacownym i do-stoynym obywatelem dopełniając postugi obywa-telskie dwukrotnym urzędowaniem w Trybunale Lit. i przez lat dwanaście ciągle z Elekcyy Pttych zostając Podkomorzym Pttu Szawell niem-niey słusznym i uprzejmym sąsiadem, wiernym przy-jacielem, najprzychylniejszym mężem, kochającym oycam i najlepszym dla ludzi swoich panem. Ta więc szanowna w zwłokach jego pamiątka, świet-nym i uroczystym była odznaczona pogrzebu ob-chodem, kilka konwentów zakonnych zebranie, ia-ko to. Bernardynów, Dominikanów, Bazylianów, Franciszkanów, Karmelitów, przy licznym Ducho-wieństwie świeckiego zgromadzeniu, składało liczbę osób Duchownych więcej 200, przybyłe na tę chwi-lę dla ostatecznej kochanego i szanownego ziom-ka postugi, nader liczne ze wszystkich trzech po-wiatów. Zmudzkich, dostojne obywatelstwo; wię-kszy nierównie lik tegoż pomnożyło zgromadze-nia, przy okazałym tego przenikliwego widoku o-brazie, przy tak gromadnych Naywyższemu zastę-pów Panu ofiarach, celebrował mszą rekwalną JOX. Jmé Giedroyc Biskup Andremitański i Kawaler, w ciągu której powtarzały się kazania, a cały ten nabożny obchód, kończył się w czułym żalu, w dwóch głosach wyrażeniu, iednym przez JW. *Bilewicza* Prezydenta Sądu Graniczn. Pttu Rosień, żywy wystawiającego obraz najrzetelniejszego żalu uniesienia się, z rozdziału tej słodkiej przyjaźni, która te dwa serca wiernie od pierwszych dni mło-dości łączyła; drugim przez JW. *Białozora*, Marsz. b. Pttu Rosień, niegdys współ-rowienika szkolne-go i życzliwego sąsiada. Po skończonych do Boga modlitwach, te drogie cnotliwego człowieka popio-

ty tysiacem więcej zebranego ludu, łzami skropione i w kościele XX. Bernardynów, dóbr iego dzie-
dzicznych, *Citounan*, deponowane zostało.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

N i e m c y

W Xięztwach Szweryńskim i Strzelitz na ze-
braniu się stanów postanowionem i potwierdzonem
zostało, że teraz i na wieczne czasy, żadnemu
żydowi nie wolno kupować dóbr, domów, ogrodów
i roli.

W ł o c h y

Hrabia *Magali Cerati*, były, wielowładny, Mini-
ster Parmeński, wyjechał z synami swoimi do Irlan-
dyi, gdzie ich odda na nauki. Nie przypisują mu złych
zamiarów, lecz nie miał potrzebnych do sprawowania
urzędu przymiotów. Xiężna Parmy nie ma teraz za-
dnego Ministra, lecz tylko Prezesów rozmaitych władz,
którzy biorą na rok po 12,000 franków, a Minister sam
kosztował 100,000. Dla sławnego klasztoru Benedy-
ktynów, *Giovani*, wyznaczono rocznie 60,000 fr., za
co xięża mają otworzyć szkołę. Kułka także prywat-
nych osób okazuje wielką hojność dla klasztorów. Z
powodu ogromnych wydatków w leczeniu ubogich lu-
dzi z zaraźliwych chorób, wstrzymała Xiężna Parmy
dalsze kopanie starożytności w *Velleia*.

Dnia 50 września odprawił się we *Florency* w ko-
ściele katedralnym ślub Arcy-Xiężny *Maryi Teressy*,
Córki Jego Cesarzowicowskiej Mości Arcy-Xięcia W.
Xięcia *Toskańskiego*, z Xięciem Jegomością *Sabaudz-*
kim, *Karolem Carignan*.

H i s z p a n i a

Jenerał *O'Donnel*, mianowany naczelnym Dowódcą
wojska hiszpańskiego, mającego popłynąć do połu-
dniowej Ameryki, inne teraz otrzymał przeznaczenie,
i udał się do *Estremadury*, dla urządzenia drugiego kor-
pusu.

Nowe urządzenie skarbowe w Hiszpanii, tycze się
szczególniej zwyczajnych wydatków. Minister *Garay* nie
tylko sam stara się o umorzenie zaległości, lecz nawet
zasięgnął w tej mierze rady tak nazwanej Juntę pu-
blicznego kredytu, która, iak słyhać, podała między
innemi projekt, aby do kassy umorzenia długów nale-
żały: 1) dochody z dóbr zabranych na skarb, lub za-
brać się mogących; 2) dwuletnie dochody z wa-
kniących prebostw; 3) dochody z osad; 4) opła-
ta od majoratów i tytułów szlacheckich, spadają-
cych na inne osoby; 5) nowa opłata za pozyskany za-
szczyt szlactwa; 6) zmniejszenie akcyi bankowych
do połowy ich nominalnej wartości; 7) sprzedaż wła-
sności gminnych i pustych gruntów; 8) wybranie po-
datków, których podczas rozruchów niezapłacono. Roz-
chodząca się o tem pogłoska sprawiła szkodliwy skutek:
gdyż papiery skarbowe, za które dawano 30 za sto,
spadły na 27. Wątpią, ażeby Minister skarbowy mógł
ten projekt przywieść do skutku.

A n g l i a

(z *Korr. hamb.*) *London*, dnia 7 października.
Dostatek ziota jest tu tak wielki, że się wszy-
stkie papiery publiczne podniosły.

Wybor Lorda Majora jest już skutecznie ony.
Strona ministrów przemogła, albowiem *P. Smith*
ze znaczną większością głosów do tej godności wy-
brany został.

Z *Portsmouth* popłynęło znowu więcej 30 ofi-
cerów do Ameryki południowej.

Wydział wojskowy ogłosił, że od d. 25 gru-
dnia t. r. ustanie pobieranie połowy żołdu dla tych
oficerów, którzyby go dotąd pobierali, bez szcze-
gólnego pozwolenia, do obcey zaciągnęli się służ-
by. Za *Jerzego IIgo* występki taki karany był
słabe.

Królewsko pruski minister stanu, *Baron Hum-*
boldt, w towarzystwie Barona *Bilow*, przybył tu
iako poseł pruski. Poseł Niderlandzki, *Baron Fa-*
gel, także tu przybył.

Trzydniowa muzyka, która wykonywana była w
Birmingham, więcej iak przez 300 znawców i mi-
łośników muzyki, na rzecz inwalidów i ubogich,
uczyniła 8,215 f. s.

Rossyjska 28działowa fregata, *Kameczatka*, pu-
ściła się z *Portsmouth* w dalszą podróż, w celu czy-
nienia nowych odkryć na Oceanie spokojnym.

Petion dobrze przyjął Kommissarzów amery-
kańskich, i zgodził się natychmiast na ich żada-
nie.

Gazety nasze przeznaczają ciągle Hrabiego *Mo-*
le za następcę Hrabiego *Laine*, francuzkiego mini-
stra spraw wewnętrznych.

Jenerałowie *Belair* i *Dammange*, którzy iak
ko podeyrzeni, od trzech miesięcy więzionymi by-
li, wypuszczeni zostali na wolność.

W *Ameryce*, wielki wąż wodny, o którym ty-
le pisano, złowiony został przez 17 ludzi. Wąż
ten był 95 stop długi i niezmiernie gruby.

Donoszą z *Newyork*, że d. 31 sierpnia uderzył
piorun w kościół prezbiterjalny, podczas samego
nabożeństwa, z kobiety zabił, i wiele ludzi poka-
leczył.

(z *gaz. berl.*) Cieszymy się tu z blizkiego speł-
nienia naszych nadziei w następcy tronu, przez spo-
dziewany w przyszłym miesiącu poślóg Xiężny *Ka-*
roliny. Gdy szczęśliwe czasy Królowey *Elżbiety*
tkwią w pamięci wszystkich Anglików, i gdy przy-
chylne iakieś mniemanie za rządem niewieści pa-
nuie; obojętną przeto jest rzeczą dla publiczności:
czy naród xiążciem, czy księżniczką, udarowanym
zostanie.

Jest to zapewne ważną dla handlu stałego la-
dą nowiną, że rząd zabronił przywozu wszelkich
towarów i rękodzieł zagranicznych, które robio-
ne są z samey *bawlny*, i z samey *welny*, iako to:
muslin, p. tineta, tull, kamertuch, nankin, dza-
net, ryp, szlafmyce, rękawiczki, pończochy, ko-
bierce, flanela, płusz, molton, ratyna, &c. &c.!

W stanach zjednoczonych żniwo jest tak ob-
fite, iakiego od 20 lat niepamiętaia.

(z *Zusch.*) Chociaż *St. Jean d'Angeli* od da-
wna już w najlepszym zdrowiu przybył do *Nie-*
mic, jednak gazety angielskie opisują ieszcze po-
mięszanie umysłu, które on okazywać ma w *New-*
yorku.

Hiszpania nieprzestaje ograniczać, ile możności, han-
dlu angielskiego w posiadłościach swoich. W *Zacho-*
dnich Indyach hiszpańskich, są towary Angielskie cał-
kiem zakazane, w *Hiszpanii* zaś samey ustawicznie pod-
wyższają cło od onychże. To postępowanie *Hiszpanii*
złąd szczególniey pochodzi, że *Anglia*, pod pozorem
najsłabszej neutralności, z powstańcami Ameryki hi-
szpańskiej ustawicznie wielki handel prowadzi, i o-
nymże wszelkiego rodzaju broni i zapasów wojennych
dostarcza. Ponieważ nowy hiszpański Minister przy-
chodów *Garay*, kupców angielskich w *Hiszpanii*, a szcze-
gólniey w *Kadyzie*, bardzo uciemnia; przeto dało to
powód do bardzo żywych pism, między obydwojma Rzą-
dami, które jednakowoż dla *Anglii* żadnego korzyst-
nego skutku nieprzyniosły. Handel Amerykanów pół-
nocnych zyskuje bardzo wiele na tem zmniejszeniu się
handlu Angielskiego: ponieważ Amerykanie wszędzie
wchodzą w związki, gdzie Anglicy odsadzonymi by-
wają; i to jest jedna z głównych przyczyn, dla któ-
rey się *Zjednoczone Stany Ameryki północney* przy-
godzeniu niesnaśek, które między nimi a *Hiszpanią*, z
powodu przytrzymania i zabrania dwóch okrętów ame-
rykańskich zachodziły, tak powolnemi okazały. Jest
to rzecz bardzo interessująca, kojarzeniu się i targar

niu związków handlowych, uważnym przypatrywać się okiem. Widzimy, iak dotychczasna samowładczyni wszystkich morz, dumna *Brytania*, powoli z iednego kraiu po drugim jest rugowana, i iak przeciwnie Amerykanie i Rossyanie, ze stosunkow tych korzystając; handel swój coraz bardziey szerzą.

Wyspa s. Heleny.

W Kórrespondencie hamburskim czytamy z *Londonu* pod 7 października; co następuje: „Gazety nasze zawierają teraz wyjątki z interesującego dziennika *Pana Ellis*, który, jako trzeci sekretarz, towarzyszył *Lordowi Amherst* do Chin, a powracając był także na wyspie s. Heleny, gdzie z *Bonapartym* rozmawiał. *Pan Ellis* oświadcza, że wszelkie pogłoski, o złém obchodzeniu się i utrzymywaniu *Bonaparte*go, nie mają żadney zasady, i że pochodzą tylko od jego stronników, którzyby życzyli sobie jakas dla niego wzniecić chcieli. Wyspa s. Heleny, mówi *P. Ellis* w dziele swoim, które wyszło in 4to i więcej 500 stronic zawiera, do której przybyliśmy dnia 1 i lipca, wystawia zewnątrz wierznie nieuródzayną bryłę, i zdaje się służyć tylko okrętom za przystań i za znak w drodze przez Ocean. Wsiadłszy atoli na ląd, dom gubernatora i inne zabudowania czynią widok nader piękny. Właśnie natenczas *excesarz* był w dobrym humorze, i mieliśmy to ukontentowanie bydz do niego wprowadzotnymi. *Lord Amherst* był najprzód wprowadzony przez *Jenerała Bertranda* i bawił więcej godziny; ja, kapitan *Maxwell* i inne osoby zostały potem przywołane i przedstawiane były przez *Lorda Amherst*. Obeyście się *Bonaparte*go było proste, swobodne i nie bez godności; nie mógł bydz wolniejszym od żenowania się, gdy się na

szczytce potęgi swęy w *Tuilleries* znajdował *Bonaparte* więcej jednak deklamował, aniżeli rozmawiał; zdaje się, że decydującym, wyrokom właściwym, tonem, chciał uczynić na nas wrażenie, ażeby słowa jego później powtarzane były. Cokolwiek przywozdzil o Anglii, wszystko się ścigało do despotyzmu. Tak mocno utyl, iż w tym stanie nigdyby niemógł zmieść niewygód wojennych: *Longwoodhouse*, gdzie *Bonaparte* mieszka, nie bardzo jest wielkie; ale przystoynie urządzone i nayslepszem mieszkaniem po rezydencyi Gubernatora. Nayprzykreyszą rzeczą dla *Bonaparte*go jest, że nie może się wolnie rozrządzać po całej wyspie; jednakże może sam nie strzeżony chodźć lub jeździć 4 mile angielskie, a 12 mil; bez towarzyszącego mu oficera: gdyż go tylko strażniważają. W nocy mieszkanie jego otoczone jest strażami; nikt obcy nie może zbliżyć się do niego w *Longwood* bez pasportu od Gubernatora; nie może też *Bonaparte* odbierać lub przysyłać listów, tylko przez ręce Gubernatora.

Podług prywatnego listu, straż okolo mieszkania *Bonaparte*go zmieniają się co dwie godziny w dzień, a w nocy co 4 godziny. Załoga wyspy s. Heleny wynosi około 2000 ludzi. Rozkazy co do hasła są naysurówsze. Zabroniono żołnierzom rozmawiać z *Bonapartym*. Oficer jeden musi go co dzień widzieć. Nosi *Bonaparte* ciągle mundur i gwiazdę orderową, a w ręku trzyma zazwyczaj złotą tabakierę. Naysczęściej chodzi w trzewikach i jedwabnych ponczochach; ma piękną małą bibliotekę. Gdy mu medyk jeden czytał uwagę, iż więcej ruchu używać powinien: bo inaczej życie utracić może, odpowiedział na to: *Tant mieux* (tem lepiej). Żołnierze znają go tylko pod imieniem *Little Bonney*. Gdy oficerowie 2ch regimentow wyspę s. Heleny opuścili, otrzymali formalną audyencyą pożegnania u Jego *Excesarskiej* Mości, na którego w tak nazwaney sali audyencyonalney 10 minut czekać musieli. Mieszkańcy wyspy s. Heleny życzą nymocniej oddalenia się *Bonaparte*go; gdyż przez zatamowanie żegluga i handlu wiele cierpią; żołnierzom także niepodobala się ta wyspa, chociaż podwójny żold biorą.

Dozwala się drukować. Z. Niemczewski Prof. O. Komit. Cenz. Członek. — w Drukarni XX. Pijarów.

O G Ł O S Z E N I E

1. Od Rządu Gubernialnego Mińskiego ogłasza się, iż w tuteyszey Skarbowey Izbie na wzięcie w dzierżawę do roku 1819 Mińskich napitkowych poborow, będą się odbywały licytacye: pierwsza dnia 2, druga 5 a trzecia i ostateczna dnia 10 mca grudnia tuteyszego roku; przeto życzący zechcą przybywać dla powyżey wzmienionej licytacyi do tuteyszej Skarbowey Izby z dostatecznymi ewikami, gdzie okazane im będą warunki. Roku 1817 mca października 4 dnia.

Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

1. Folwarki: Brzostowica mała drewniana, Gieniusze i awuls Switków, leżące w Gubernii i Powiecie Grodzieńskim, oraz do nich wsie Brzostowiczay, Kamionka, Chłiki, Konczany i Gieniusze, mające w sobie dynów osiadzielat dziewięć, ludność męzkę trzysta czterdzieści osiem, żeńską trzysta sześć, pięknie nowo zabudowane, z trzema mrowanymi mieszkalnemi domami dworskimi, położenie Brzostowicy jest na trakcie z Brzeżna do Grodna od ostatniego miasta o sześć mil oddalone, ta małość jest nad rzeką Swisłoczą, a o 4 mil od Niemna, z pięknym fruktowem razem i spacerowem ogrodem, w imieniu Strzyeńskich oddawna ten majątek zostaje, grunta dworskie obeymuia znaczną przestrzeń, toż samo i łak i las i zar sie w tem majątku są, mimo bez lesne okolice, ziemia urodzayna. Czyszowe grunta obszerne są; a zatem folwark nowy by można założyć, ile gdy powinność robocza do opędzenia gospodarstwa, nie tylko że jest dostateczna, lecz nawet z takowey znaczna część na inny użytek dworu obrocona bydz może, glina w poletkach dworskich na pole nie cegły znajduje się. Torf też jest którego do browaru używa się, chaty włościańskie niemal wszystkie są nowe, dwa stawy są, ieden młyn wodny, drugi koński, ten majątek wyz opisany (już to mający w sobie pola ornego dworogę w trzech poletkach włok dwadzieścia osm, tak dwornych włok pięć i pół; obeymuie razem włok sto czterdzięć siedm w raz z wspólnym wygonem przeszło z czterech włok składającym się) do WW. Teodora, Zygmunta i Piotra Strzyeńskich braci należy, po stryiu JW. Janie Strzyeńskim Ziebachali do tego majątku i za poprzednim doniesieniem Pułkownika, uwiadomieni zostali od chcących nabydz go, iż za wysoko ten majątek cenili, przeto tem piśmem uwiadomiam, że zniżą z ceny, chcący traktować raczy udac się do domu Szultza na przeciw domu Fitinghoffowey na Niemieckiey ulicy przez dzień dzisiejszy, w którym dziedzięce w przedzdie stanęli, później udaia się ciż do majątku wyż wymienionego Brzostowicy gdzie przez 25 dni

zabawia, w razie gdyby kto życzył sobie później traktować o ten majątek, ma się udać do W. Stanisława Kluczewskiego byłego Sędziego Z. mskiego Ptu Grodzieńskiego dziedzica Parchimowców, gdzie go pod adresem listy za rewersem dochodzić będą przez Grodno w Brzostowicy małej.

1. Nauczyciel rysunkow w Szkole powiatowey Kowieńskiej Antoni Gassewicz na dniu 8 października 1817 roku żyć przestał. Wzywają się sukcesorowie onego, aby przybywali do Kowna do Dozorcy Szkoły z prawnymi dowodami dla odebrania pozostałych po nim szkaptey ruchomości która w przypadku nie zgłoszenia się anych zostanie więcey daicemu wyprzedaną. Roku 1817 października 25 dnia.

3. Sąd Taxatorko Exdywizorski. Dwoma Remissami Sądów Głych Cywilnych Witebskiego i Wileńskiego na dobra JW. Kancelerzyców Platerów, dla domiaru satysfakcyi w stosunkach od ich Wierzycieli do masy i na wzajem przyniesionych wyznaczony — W folwarku Szteremberga w Powiecie Duneburskim Guberni Białorusko-Witebskiej obdychający się, widząc się zbliżonym do końca prac swoich, wszystkich do takowego konkursu Interessowanych osób, aby dla wysłuchania oczewistego wyroku, niemniej wypełnienia na realności summy wyznaczonych przysiąg, tudzież objęcia sched Dekretem wyznaczonych roku tuteyszego 1817 miesiąca Października na dzień dwudziesty siódmy do folwarku wyżey wyrażonego isko mieysca agitujący się Jurzydykcy Exdywizorskiej przybywali obowiązują. I zamiarem dotąd o tym kszdego wiadomości ninieyszą awizacyą w Gazetach Kuryera Litewskiego pomieszcza.

Symon Pakosz Sędzia Ziem. Ptu Przydujący Exdywizor.

Joachim Bohdanowicz Sędzia Ziem. Ptu Łynskiego Exdywizor.

Marcin Jodziewicz Pisarz Ziem. Ptu Pilo Exdyw.

Ignacy Czyż Sędzia Ziem. Ptu Oszmian Exdyw.

Raymund Chodźko Ziem. Oszmian. Sędzia Exdyw.

3. Nizey podpisana kupiła w tym roku majątek ziemskie, w powiecie Trockim parafii Starotrockiey położony, nazywający się *Hotana* od W. Ignacego Orłowskiego, i uprasza osoby mogące mieć prawną pretensyą ażeby się do niey zgłosić i pretensyą swoją okazać raczyli w przeciągu jednego roku od ninieyszey daty. Dnia 13 października 1817 roku. Giertruda Orłowska.

3. Litewsko-Wileński Gubernski Rząd wzywa życzących kupić dom murowany Starozakonnego Leyby Berkowicza, w mieście Wilnie na Snipskim przedmieściu sytuowany, aby jawili się dla licytacji do niniejszego Rządu na termin: pierwszy 5go, drugi 8go i trzeci ostateczny 15 Januاریi miesiąca następującego 1818 roku, gdzie będzie im objawione opisanie wzmienionego domu i cena onego. Roku 1817 Oktobra 10 dnia.

Expedytor Jan Sokołowski.

3. Sąd Ziemi powiatu Wileńskiego zawiadamia, Kredytorów i Pretensorów, JPP. Józefa i Józefaty Doroszków, Regent. Kommiss. Szpitala, że Sąd Taxatorsko-Exdywizorski remissą tegoż Sądu Ziemi. Wileń. na pozyskanie satysfakcyi za długi pomienionych Doroszków przeznaczony, Ukazem Sądu Główn. Litew. Wileń. 2go Departamentu w dniu 28 Julii teraźn. roku do Sądu Ziemi. Wileń. wydanym; podniesiony został: a zalecono, samemu Sądowi Ziemi. Ptu Wileń. chociażby w Sessjach poobiednich, i w ekstrakadencyi; uczynić prawną satysfakcyą za długi Regent. Doroszków. — W celu więc, ażeby interessowane osoby, do majątku doroszków, zawiadomione być mogły, gdzie mają szukać należnych im satysfakcyi, niniejsza czyni się trzykrotna awizacya. Ru 1817 mca 8bra 15 dnia.

Grodzki Wileń. i Exdywizorski Regent Stanisław Podbipięta.

3. Z dnia 24 na 25ty mca 7bra r. b. zbiegli w noc z majątku Babeza WW. Przysieckich w Pcie Lepelskim, w Gubernii Witebskiej Sytuowanego dwaj poddani Łokajczuki bracia rodzeni, starszy na imię Józef syn Jachima wzrostu miernego, rzemiosło krówieckie posiadający, po ostatniej rewizyi lat 19, drugi brat młodszy Leon lat 18tu wzrostu też miernego, z nosem trochę zadartym, na głowie ma pleszę od wrzodu, umie czytać i pisać. Oba bladzi, bez wąsów i brody, twarze białe i gładkie, zabrali wiele rzeczy, a w szczególności dwa płaszcze z dobrego szaraczku ciemnego, dwa fraki siatowe czarne i granatowy, dwa surduty z kramnego sukna czworo pantalionów, dwa tołuby, bieliznę, kamizelki, butów par kilka, dwa zegarki srebrne, siódło ettra. A ponieważ przed ubieżeniem odkarali się przed ludźmi dwor-nemi (jak się później dowiedziano) że są wzajemnie wyszukiwania środków do Urzłachcenia się, chlubiąc się protekcyą niejakiegoś prezbitera, który nie tylko zapewnił ich o daniu przez się świadectwa przyznanego do swojej familii, ale nadto przyrzekł dopomagać w tym interesie własnym stataniem, i wydatkami. — Uprasza się przeto, wszelkiej zwierzchności na świadectwie Duchownym w tym rodzaju niepolegając, gdzieby się wyż opłani zbiegi pokazali onych do wyż wzmienionego majątku i obywateli jako poddanych karać przystawić.

3. Nizey podpisany uproszony od WW. Stanisława Radoszowskiego i jego siostry in voto Wernowey niniejsze ogłoszenie do Kuryera Litewskiego podał.

W. Ignacy Radoszowski rodem z Chojnowka Powiatu Biebrzańskiego Woiewództwa Augustowskiego Parafi Graiowskiej Królestwa Polskiego; mieszkał pierwey przy swoim wuju W. Swierżbińskim w Szwydzyłowce blisko Sokotki w obwodzie Białostockim: w roku 1812 w prywatną udał się służbę za Kommissarza do W. Kalwińskiej Dworzaniowej do Odusiszek 4 mile od miasta Widz położonego, z tamtąd miał się udać w Gubernią Mińską do JW. Swiętorzeczki Podkomorzych Mińskich, iezeli żyje lub umarł, possesorowie tych miejsc raczą donieść urzędownie o tych wypadkach do W. Kleczkowskiego Pisarza Ziemińskiego Trockiego pocztą przez Wilno, Troki, w Solkiennikach, który od troskliwej familii brata Stanisława Radoszowskiego i siostry in voto Wernowey uproszonym został do przesłania tej wiadomości. — W Wilnie d. 29 wrzesnia 1817 roku. Paweł Czajewski.

3. Noty Muzyczne najnowsze, jakoto Fielda czwarte i piąte Nocturno, wybor ouvertur oraz aryy ulubionych z oper francuzkich i włoskich, tańce rozmaite, i wiele innych nowo sprowadzonych dzieł najlepszych autorów, znajdują się do sprzedania w handlu Józefa Kopscha w Wilnie. Transport zaś dopełniający kolekcyą oczekiwany jest tamże z zagranicy w krótkim czasie.

3. Na zaułku S. Michała pod Nrem 135, znajduje się Guwerner, posiadający różne Języki i inne nauki.

Wyjeżdża za granicę

(Ogłasza się po raz pierwszy.)

1. Zyd Boruch Samuel z Jeruzalem przybyły tu za zebranią, powraca nazad do swego kraju.

(Ogłasza się po raz trzeci.)

Odstawny z Tahanrohskiego Ułańskiego Pułku Rotmistrz Ignacy Nagrodzki z służącym Jakubem Michajłowym za własnemi interessami w Królestwo Polskie i Pruskie na jeden rok.

Swiezo przybyłe Papiery Muzyczne do Xie-garni Uniwersyteckiej.

Boynebourgk (Fred. Baron de) Danses pour le Pf. 55. C.
Cramer J. B. Le songe de Rousseau Air varié 50 C.
— Days of Yore a Divertimento for the Piano forte 55 C.
— Suite de 8 Rondeaux variés p. le Pforte 50 C.
N° 9. 50 C.
Cartellieri (Giovani Antonio) andantino con Variazioni p. il Pforte 50 C.
Dussek J. L. Trois Sonates progressives a 4 mains composées comme Exercices Op. 67. 1 R. 50 C.
Fesca F. E. Quintetto pour 2 Violons 2 Violes et Vclle Oe. 8. 1 R. 85 C.
Field John. Rondeaux pour le Pforte N° 1. tiré de son 1re Concert 40 C.
— Rondeaux N. 2 tiré du 2 Concert 55 C.
— Rondeaux N. 3 tiré du 3 Concert 55 C.
— Rondeaux N. 4 tiré du 4 Concert 55 C.
Gaude T. Sonate pour Guitarré et Flûte ou Violon Oe. 22. 40 C.
Gelinek L'Abbé. Variations p. le Pf. sur Pair des Troliens tirée de la Piece: le menteur Op. 46. 55 C.
Keller Carl. Fantaisie pour la flûte av. acc. du Piano forte Ou. 6. 50 C.
Kindscher Ludwig. Anleitung und Selbstunterricht im Klavier und Orgelspielen. Eine Vorbereitung zum Generalbass. 1 R. 10 C.
Liebmänn (Helene née Riese.) Fantaisie p. l. Piano-forte Op. 16. 55 C.
Lauska (Francesco.) Capriccio e Pollacca p. il. Piano forte Op. 36. 75 C.
Müller A. E. Trois Grandes Caprices p. le Piano-forte Op. 41. L. 5. 1 R. 50 C.
— Verschiedene neue Tänze für das Pf. 50 C.
Méhul. Ouverture de l'opera: Les deux aveugles Toledo arrangée a 4 mains p. l. Pforte 55 C.
Moscheles Ignace. Rondo brillant in A. p. le Pforte 4 mains Oe. 30. 75 C.
— Trois marches héroiques p. le Pforte 4 mains Oe. 31. 95 C.
— Grand Sextuor p. le Pforte, Violon, Flûte, 2 Cors et Vclle Op. 35. 2 R. 75 C.
Pleyel Ign. 6 Sonates p. le Piano-forte Oe. 15 L. II et III a 55 C.
Portig Hr. G. Danses p. le Pforte 55 C.
Romberg Bernardo. Divertimento per flauto con accompagnamento di 2 Violini Viola e Vclle sopra un tema finlandico et sueco Op. 27. 1 R. 10 C.
Ries Ferdinand. Rondo pastorale p. le Pforte 55 C.
— Sonatine p. le Pforte Oe. 45. 55 C.
— Sonate a 4 mains p. le Pforte Oe. 47. 95 C.
— Variations sur un Air de la Petite Russie p. le Pforte Oe. 56. 55 C.
— Variations sur un Air russe p. le Pforte Oe. 73. N° 1. 55 C.
— Air Baskirien avec Variations p. le Pforte Oe. 73. N° 2. 55 C.

1. Expedycya Gazetna Pocztańtu Litewskiego, ogłaszając nową prenumeratę gazet i pism peryodycznych na rok następny 1818, cenę roczną Gazety Wiejskiej, w Warszawie wychodzącej, położyła 3 ruble 50 kopiejek srebrem. Lecz gdy później otrzymała wiadomość, że w Warszawie teżyże gazety cena jest złotych 24; przeto spiesznie zawiadomieniem: iż przez Pocztańt Litewski gazety takowej prenumerata roczna na rok 1818ty kosztuje srebrem